

عنوان مقاله:

خوددوستداری بزرگ منش و آسیب پذیر ، خودشیفتگی و تاب آوری با شادکامی در روانشناسی ورزشی

محل انتشار:

دومین همایش ملی دستاوردهای علوم ورزشی و سلامت اهواز (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

امین مرادنژاد - مربی و هیئت علمی ، گروه روانشناسی ، دانشگاه پیام نور ، دزفول ، خوزستان ، ایران

ناهید افشاری - کارشناس روانشناسی ، دانشگاه پیام نور ، دزفول ، خوزستان ، ایران

خلاصه مقاله:

روانشناسی ورزشی علمی است که اصول روانشناسی را در حیطه ورزشی به کار می گیرد. روانشناسی ورزش در برگیرنده گزینش درست و برانگیختن ورزشکاران است به گونه ای که هر ورزشکار بتواند در بالاترین حد توانایی خود به رقابت بپردازد. این مطالعه با هدف بررسی خصوصیات خوددوستداری بزرگ منش و آسیب پذیر و خودشیفتگی و تاب آوری با شادکامی در روانشناسی ورزشی در شهر دزفول انجام شد. در این پژوهش از روش توصیفی - پیمایشی استفاده شده است. جامعه آماری در این پژوهش شامل کلیه ورزشکاران شهرستان دزفول در اردیبهشت ماه سال 1397 می باشد. به منظور افزایش اعتبار و پایایی این پژوهش جامعه پژوهشی در نمونه ، پس از بررسی و مشورت با استاد راهنما 100% کل جامعه انتخاب شدند و به دلیل آنکه حجم نمونه با جامعه آماری برابر بوده نمونه گیری صورت نگرفته است. ابزار اندازه گیری شامل: پرسشنامه شخصیت خوددوستدار نسخه 40 گویه ای (NPI - 40)، پرسشنامه تاب آوری کانر و دیویدسون (CD-RSC)، پرسشنامه شادکامی آکسفورد (OHI)، پرسشنامه شخصیت خود شیفته آمز (NPI - 16) می باشند. با توجه به فرضیه اصلی پژوهش ($F = 223/2$) چون سطح معناداری $P = 09/0$ در سطح اطمینان 95 درصد ($\alpha = 5\%$) از 05/0 بزرگتر است ، بنابراین ، فرضیه صفر تایید و فرضیه پژوهش رد میشود و نتیجه می گیریم که بین شخصیت خوددستدار بزرگ منش و آسیب پذیر و خودشیفته و تاب آوری با شادکامی در روانشناسی ورزشی رابطه معنادار وجود ندارد

کلمات کلیدی:

خوددوستداری بزرگ منش و آسیب پذیر ، خودشیفتگی ، تاب آوری ، شادکامی ، روانشناسی ورزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/813262>

